

[Ole Espersen]

Vi er også enige i, at i det omfang det skal være regioner inden for Østersøområdet, der skal være medlemmer, forudsætter det naturligvis, at vi får en aftale med disse regioners såkaldte moderstater, før vi kan have en regional repræsentation, det er ganske klart, men regionstanken er spændende, og det er også bl.a. Björn Engholms idé, at vi skal prøve, om vi ikke kan fremføre denne tanke, bl.a. også for at skabe lidt mere afbalancerede størrelser, når det drejer sig om de enkelte medlemmer af Østersørådet.

Fru Hanne Severinsen nævnte, at de pågældende forskellige organisationer – fagbevægelser, eller hvad det nu kan være – blot kan oprette deres egne Østersøorganisationer. Det er selvfølgelig også rigtigt, og man er i gang med det. Som jeg nævnte, har man haft to vigtige konferencer om det allerede, men bl.a. de faglige organisationer erkender, at de problemer, man står over for, ikke kan løses på det, der på moderne sprog hedder NGO-basis. Det kræver regeringers samvirken og samvirke mellem regeringer og disse organisationer, og det er baggrunden for, at nogle af de væsentlige forslag, som bl.a. de nordiske socialdemokratier og den nordiske arbejderbevægelse har fremsat, netop er om Østersørådet, hvor ministerrådet skal være det væsentlige organ. Så med al respekt for den betydning, vi bør tillægge også interesseorganisationernes samarbejde, kommer vi ikke uden om, at effektivitet forudsætter samarbejde mellem regeringer eller mellem regioners regeringer på nært hold.

Fru Ebba Strange var inde på noget, som jeg måske snarere vil kalde de løsninger, vi skal stræbe imod. Det, vi har lagt frem her, er først og fremmest en ramme, en organisation, der skal kunne diskutere løsninger på de væsentlige problemer. Hvordan løsningerne så skal være, må vi overlade til den organisation, der kommer, men jeg er enig i principperne bag det, fru Ebba Strange foreslog vedrørende miljøet.

Hr. Duetoft sagde, at vi ikke skulle oprette et råd for rådets egen skyld, og det er vi selvfølgelig ganske enige i. Men jeg synes nu ikke – og det kan så også være en kommentar til fru Kirsten Madsens indlæg – jeg synes ikke, at der er noget råd i øjeblikket, der på nogen måde kan siges at varetage de opgaver, som Socialdemokratiet og regeringen – og i øvrigt også

SF i det tidligere forslag – har forestillet sig at Østersørådet skulle varetage. Der er bestemt ikke tale om nogen form for overlappning her, og det tror jeg vi kan være enige om ved nærmere eftertanke.

Selvfølgelig kan det diskuteres, som hr. Duetoft var inde på, om andre lande burde med, især når man tænker på miljøet, og her kommer Tjekkoslovakiet naturligt ind i billedet. Det kan vi diskutere i udvalget, men jeg tror, der kan blive afgrænsningsvanskeligheder, måske burde Ukraine så også med osv. Der kan være problemer på bestemte sagsområder, specielt miljøområdet, hvor et samarbejde med andre lande kan komme på tale, men om det nødvendigvis forudsætter et fuldt medlemskab, er en anden sag.

Derimod synes jeg, at hr. Duetofts tanker vedrørende EF er relevante. Som det også fremgår af beslutningsforslaget, er det klart, at der kan komme problemer i forhold til de beslutningsprocesser og de enekompetencer, som EF har inden for nogle af disse områder. Jeg tror godt, at jeg straks tør sige, at vi meget vel kunne forestille os, at en observatør fra EF-Kommissionen deltog i Østersømøderne, hvad enten det så skal være på det ene eller andet niveau. Men en eller anden form for sikring af, at disse forskellige kompetencer ikke kommer i modstrid med hinanden, må vi naturligvis have. I øvrigt kan man jo også forestille sig, at man giver en observatørpost til hver af de tre stater i det nye slaviske statssamfund, som måske også kan have behov for det, men det er igen noget, vi må diskutere i udvalget.

Jeg er også glad for og helt enig i hr. Jørgen Estrups indlæg, som gav udtryk for nødvendigheden af en styrkelse af det regionale samarbejde. Hr. Jørgen Estrup lagde en del vægt på det ikkeofficielle samarbejde, og vi kan også være enige om, at det er endog særdeles væsentligt for at skabe den rigtige klangbund for Ministerrådets afgørelser. Men det kan ikke blive en erstatning for Rådet. Vi kan gensidigt give hinanden inspiration, men det kan ikke træde i stedet for det, og det var vist heller ikke hr. Jørgen Estrups tanke.

Ideen om et koordinerende informationskontor eller et koordinerende initiativkontor er bestemt værd at overveje, også placeringen af dette kontor. Jeg er blevet bedt om ikke at nævne Bornholm, men det ville vel egentlig være ganske naturligt.